

בע"א (עכו) 32008-02-17 - סיון אמסלם דה פלנו נ' המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי

בע"א (עכו) 32008-02-17 - סיון אמסלם דה פלנו נ' המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי
 בע"א (עכו) 32008-02-17
 סיון אמסלם דה פלנו

נגד

המשרד לאיכות הסביבה/המשרד הראשי

בית משפט השלום בעכו

[27.07.2017]

כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשת המבקשת להישפט בגין הודעת תשלום קנס עבור השלכת שיירי מזון מבעד לחלון הרכב לעבר הכביש אשר לא שולמה.

2. נסיבות המקרה:

ביום 26.12.14 נרשם לחובת המבקשת דו"ח בגין עבירה לפי חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, כמפורט בסעיף

1. כמו כן, ביום 9.7.15 נשלחה למבקשת הודעת תשלום קנס ע"ס 250 ₪, אשר לא נדרשה על ידה. לטענת

המבקשת, נודע לה לראשונה על הדו"ח והקנס בגינו רק לאחר דרישת תשלום אשר נשלחה אליה מהמרכז לגביית

קנסות ביום 22.12.16, ועל כן, הגישה בקשתה להישפט בגין אותו דו"ח רק ביום 15/2/17. המשיבה מצידה, טענה כי

יש לדחות את בקשת המבקשת מאחר והאחרונה עשתה זאת באיחור ניכר ומבלי שעמדה בחובתה להראות כי יש טעם

להיענות לבקשתה, וכך גם בהתאם להוראות הדין החלות.

3. דיון והכרעה:

במקרה דנן, סבורני כי יש להיעתר לבקשת המבקשת להישפט, וזאת מן הטעמים הבאים:

ראשית, המבקשת עמדה לטעמי בנטל ההוכחה אשר בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (להלן: "

"התקנות"), שכן הוכיחה המבקשת כי לא קיבלה את הודעת תשלום הקנס כמפורט בסעיף 2 דלעיל, וזאת בשל סיבות

שאינן תלויות בה ולא עקב הימנעותה מלקבלה. כעולה מבקשתה ומטיעוניה בדיון מיום 9.7.17, לא קיבלה היא את

הודעת תשלום הקנס בשל בעיות כלליות בקבלת הדואר בכתובת בה גרה אותה עת בה נשלחה לה הודעת תשלום

הקנס ביום 9/7/15 (רחוב ויסבורג 6 נהריה) זאת מאחר והדואר נמסר לתיבה הכללית בכתובת ולא מגיע ישירות

לתיבתה של המבקשת, מה שעשוי להסביר מדוע לא יכלה המבקשת להגיב בהתאם ובמועד הרלוונטי לאחר מסירת

הודעת תשלום הקנס.

טענה זו מקבלת חיזוק נוסף אף לאור העובדה כי תגובתה הראשונה של המבקשת לנדון בעניינה, נעשתה רק לאחר שקיבלה היא את דרישת התשלום אשר נשלחה אליה מהמרכז לגביית קנסות ביום 22.12.16, שכן אז כתובתה של המבקשת הייתה שונה וככל הנראה לא טמנה בחובה בעיות בקבלת הדואר (רח' הברקן 12, מושב רגבה). סבורני, כי תגובתה המהירה של המבקשת להודעת ממרכז גביית קנסות שנשלחה אליה לכתובתה העדכנית, מלמדת כי אם אכן הייתה המבקשת מקבלת את הודעת תשלום הקנס לכתובה הקודמת, הייתה מגיבה היא כבר אז ושוטחת את טענותיה, כפי שעשתה בבקשתה לבית המשפט מיום 15.2.17.

מה עוד, ומבלי לדון בגופו של עניין בשלב זה, ניכר לטעמי כי עומדות למבקשת טענות של ממש באשר למיוחס לו בדו"ח שנרשם לה, זאת בהתאם לאמור בבקשתה ובטענותיה בדיון הנ"ל, דבר המצדיק עוד יותר את ההחלטה באם ליתן למבקשת את יומה בבית המשפט.

4. לפיכך, הרי שעליי לנצל את הסמכות הנתונה לי מכוח סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") ולקיים את המשפט אף אם הגישה המבקשת את בקשתה להישפט באיחור, בהתאם למועדים האמורים בסעיף 229(ח) לחוק, וזאת כאמור בהתאם לנימוקי כמפורט בסעיף 3 דלעיל.

5. לאור כל האמור לעיל, הריני להיעתר לבקשת המבקשת להישפט בגין המיוחס לה בדו"ח, כמפורט בסעיף 2 דלעיל.

המזכירות תמציא העתק לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ז, 27 יולי 2017, בהעדר הצדדים.